

نزول آیه ای در شأن امام علی بن ابیطالب (ع)

نزول آیه ای در شأن امام علی بن ابیطالب (ع) در سال اول هجری قمری..

نزول آیه ای در شأن امام علی بن ابیطالب (ع) در سال اول هجری قمری خداوند متعال برای تحسین و تقدیر از کارکرد امیرمؤمنان، علی بن ابی طالب (ع) که در شب هجرت پیامبر اکرم (ص) خطر را به جان خویش خرید و برای فریب مشرکان قریش در بستر پیامبر (ص) آرمید، تا آن حضرت به راحتی از خانه خود و از شهر مکه بگریزد، آیه ای بر پیامبرش نازل کرد و جان نثاری، فداکاری، تعهد و ایمان حضرت علی (ع) را ستود.

خداوند متعال در این آیه مبارکه فرمود: **وَ مِنَ النَّاسِ مَنْ يَشْرِي نَفْسَهُ ابْتِغَاءَ مَرْضَاتِ اللَّهِ، وَ اللَّهُ رَكُوفٌ بِالْعِبَادِ.** یعنی: برخی از مردم (با ایمان و فداکار همچون علی (ع) در لیلۃ المبیت، به هنگام خفتن در جایگاه پیامبر (ص) جان خود را در برابر خشنودی خدا می فروشند و خداوند نسبت به بندگانش مهربان است.

تمامی مفسران شیعه و اکثر مفسران اهل سنت، معتقدند که شأن نزول این آیه، فداکاری حضرت علی (ع) در لیلۃ المبیت و در بیان فضیلت و مقام آن حضرت است.

صاحب تفسیر شریف " مجمع البیان " گفت: این آیه در میان راه مکه و مدینه، به هنگام هجرت پیامبر (ص) بر آن حضرت نازل گردید. هم چنین این مفسر گرانقدر روایت کرد: هنگامی که حضرت علی (ع) در بستر پیامبر (ص) خوابید تا پیامبر (ص) از دسیسه مشرکان بگریزد، جبرئیل در بالای سر حضرت علی (ع) و میکائیل در پایین پاهایش قرار گرفته (و او را محافظت می نمودند) و جبرئیل به آن حضرت، می گفت: آفرین و خوشا به افرادی مانند تو، ای پسر ابی طالب که خداوند متعال در میان فرشتگانش به تو مباحثات می کند و به تو می نازد.